

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	พฤติกรรมกรออกเสียงเลือกตั้งของบุคลากร ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งทั่วไป 2550
ผู้เขียน	สิบเอกหญิง นภัตสร ใจหาญ
ปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการ ปกครอง)
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	อาจารย์ดร.จันทนา สุทธิจารี ประธานกรรมการ อาจารย์จันทจุฑา สุขจี กรรมการ อาจารย์ราม โชติคุต กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมกรออกเสียงเลือกตั้งของบุคลากรทางการแพทย์ ในโรงพยาบาลค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งทั่วไป ธันวาคม 2550 มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรออกเสียงเลือกตั้งของบุคลากรทางการแพทย์ ในโรงพยาบาลค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งทั่วไป ธันวาคม 2550 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ ในโรงพยาบาลค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งทั่วไป ธันวาคม 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นบุคลากรทางการแพทย์มีจำนวนทั้งหมด 37 คน มีแพทย์จำนวน 7 คน พยาบาลจำนวน 15 คน และผู้ช่วยพยาบาลจำนวน 15 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้จึงประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมกรออกเสียงเลือกตั้งของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งทั่วไป ธันวาคม 2550 มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกันไป โดยแพทย์มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับที่ดี ส่วนพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ในระดับน้อย

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของแพทย์จะมีส่วนร่วมทางการเมืองและมีความสนใจที่จะเข้ามามีบทบาททางการเมืองมากกว่าพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ส่วนพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือในระดับน้อย ซึ่งพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบผสมไพร่ฟ้า ส่วนแพทย์มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าผสมแบบมีส่วนร่วม

บุคลากรทางการแพทย์ส่วนมากมีแนวโน้มในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม 2550 มากที่สุด โดยเห็นว่าเป็นหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องไปเลือกตั้ง ซึ่งการเลือกตั้งครั้งนี้มีความสำคัญมาก เพราะรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเป็นเสียงส่วนใหญ่ประชาชนในประเทศ เพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาต่างๆในประเทศ ส่วนการเข้าไปช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง และการมีส่วนร่วมเข้าไปช่วยงานต่างๆในหน่วยเลือกตั้ง เป็นกิจกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ที่มีแนวโน้มในการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด เพราะบุคลากรทางการแพทย์เป็นข้าราชการทหารจะต้องวางตัวเป็นกลาง หากเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก็จะทำให้องค์กรถูกมองในภาพลักษณ์ที่ไม่เป็นกลางทางการเมือง

นอกจากนี้ การรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คือบุคลากรทางการแพทย์ จะรับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย รองลงมาเป็น แผ่นพับ วิทยู หนังสือพิมพ์ ป้าย และอินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ในเรื่องปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการเลือกตั้งทั่วไป ธันวาคม 2550 บุคลากรทางการแพทย์ส่วนมากมีความเห็นว่า การพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง การทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน มีแนวโน้มที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด เนื่องจากการพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง การทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และสามารถโน้มน้าวความคิดได้ ซึ่งการพูดคุยร่วมกันกับครอบครัวและเพื่อนร่วมงานนั้น จะเป็นตัวกระตุ้นให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามมา ในทางกลับกันการพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง การทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน จะทำให้เกิดความแตกแยกในครอบครัวและเพื่อนร่วมงานมากขึ้น เพราะแต่ละคนก็มีความคิดเป็นของตนเอง

หากความคิดไม่ตรงกัน จะนำไปสู่ความแตกแยก ซึ่งการพูดคุยกันในเรื่องการเมืองจะสร้างความแตกแยกมากกว่าจะเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved